

NABÍDNEME STANOVÉ MĚSTEČKO A OPRAVENOU JÍDELNU

Rozhovor se starostkou Hronova Hanou Nedvědovou

Kolikátý Jiráskův Hronov vás čeká ve funkci starostky?
První byl v roce 1999, takže to brzy bude 20 let.

Za tu dobu se festival hodně proměnil. Kdo nebo co vám za tu dobu nejvíc utkvělo v paměti?

Možná to bude trochu osobní, ale ve mně velmi hlubokou stopu zanechal Pavel Dostál. A podobnou i Milan Uhde. Poslouchat tyhle pány, společně ještě s Františkem Laurinem, po nějakém představení byl zážitek. Jak se baví o výkonech herců, jak je hodnotí. S jakou láskou na divadlo nazírali a jak je to zajímavé a jak vášnivé debaty vedli. Mimochodem, Pavel Dostál byl posledním ministrem kultury, který na Hronov osobně přijel.

Zvete je pokaždé?

Ano, občas se vymění tak rychle, že, ten, kterého pozvu, už tam v srpnu není. Zrovna jsem chtěla odeslat pozvánku současnému ministru Hermanovi, ale bude ještě v srpnu současná vláda?

Máte pro letošek nějakou novinku, na kterou byste chtěla nalákat návštěvníky festivalu?

Společně s NIPOS-ARTAMA jsme prošli obdobím, kdy jsme hledali a domlouvali se, jak udělat Jiráskův Hronov lepší, zajímavější. Novinkou, kterou doufám budou všichni kvitovat, je on-line předprodej vstupenek. To je věc, která nám oprávněně byla vytýkána. Doufám, že to naláká víc lidí, protože je příjemnější vybírat si z domova. Zúží se program, který „musí“ vidět všichni, a zvětší se prostor pro výběr toho, co chci vidět. Seminaristé v tomto systému dostanou přednost a do určitého data budou mít možnost vybrat si vstupenky na prvním místě. Pak si bude moci vybrat široká veřejnost a výběr pro ni bude větší, než dosud. V posledních letech jsme čelili kritice, že se lidé na představení - mimo dva velké sály - nedostali.

A dostáváme se k bolestivému bodu, ubytování.

Ano, i zde je jedna velká novinka. Vycházíme vstříc poptávce hlavně mladých lidí, kteří obrazejí každou korunu, a chystáme stanové městečko v parku. Oslovili jsme hronovské spolky, abychom zajistili ostrahu městečka pomocí dobrovolníků.

Jakou bude mít stanové městečko kapacitu?

Jdeme na pole neorané, nemáme s tím zkušenosti. Zkusíme prostřednictvím sociálních sítí zjistit předběžný zájem. Prostor v parku je poměrně velký, ale musíme dobře nastavit hygienické podmínky. Zkusíme to, i když nevíme, zda přijedou tři stany, nebo jich přijede sto. Budeme se snažit uspokojit každého zájemce, ale nějaké omezení to mít musí. Budu moc ráda, když se to povede a když se to ujme a když lidé stan vezmou a přijedou.

Kde jinde bude možné se ubytovat?

Budou to tradiční místa. Radnice a Prajzko. Loni jsme zkusili zimák, který se osvědčil, takže budeme znovu ubytovávat i tam. Máme domluvený také internát ve Velkém Poříčí i v Náchodě. Náchodský by měl sloužit především k ubytování souborů. Oslovili jsme opět soukromníky. Samozřejmě bude zase sloužit ubytování ve školních třídách. A pak je mnoho dalších možností, ale rozumím tomu, že už nejsou pro účastníky vzhledem ke vzdálenosti tak komfortní.

Jak se budou lidé dopravovat?

Do Velkého Poříčí a do Náchoda bude určitě jezdit kyvadlová doprava a festivalové taxi. Na tom už jsme domluveni.

Aldo Nicolaj: Tři na lavičce

POKUD MÁ ČLOVĚK PLÁNY, JEŠTĚ ŽIJE

Rozhovor s režisérem a představitelem Silvestra Petrem Vaňkem

Na výběr tématu se ani nebudu ptát. Je to osobní záležitost.

Je to velice osobní. Nemyslím to tak, že by se mi chtělo zrovna umřít. Ale už jsme všichni v tomhle věku, tak se nám zdálo, že by to bylo pro nás vhodné. Nemusíme už tolik hrát. Je nám to dost blízké, protože jsme toho poměrně dost prožili.

Říkáte, že už nemusíte tolik hrát. Ale postava Ambry je přece poměrně stylizovaná.

Jistě. Já to ale nijak nepromýšlím psychologicky. Ta figura je víceméně taková, jaká je. Já si ji takhle vysvětlil. Je to ženská, která neměla život lehký, přesto přináší životní optimismus.

Neměli jste při zkoušení problém, že byste si to brali osobně až moc?

U mě byl odstup jasný. Nebral jsem si to osobně. Některé věci byly těžké na zkoušení. Neříkám pro koho, možná i pro mě. I když pro mě ne, já měl co dělat, abych to ještě urežiroval. Razím vždycky heslo, které mě naučil Milan Schejbal: smát se má divák, plakat má taky divák, ne my. Snažili jsme se, aby to tak vyznělo. Abychom to rytmicky rozdělili.

Je typické, že režírujete komorní představení?

Ještě pro menší počet lidí. S Jitkou, která hrála Ambru, jsme asi šestnáct let jezdili s divadlem pro děti. Jsem zvyklý hrát ve dvou, i ve třech. Ale i ve velkém ansámbly.

Vzhledem k tématu, cílíte na konkrétního diváka?

Na soutěžních přehlídkách, a tato není výjimkou, je vždycky velká skupina divadelníků, seminaristů, která se přišla podívat a zároveň o tom přemýšlí. To není typický divák. Typický divák tomu víc uvěří, jde s námi. Ne že by se nadšeně bavil, ale spíš si to prožije každý po svém. Dokonce za námi pak chodí a říkají: To jsem byl já. Takhle jsem to už zažil.

Zdá se mi, že na přehlídkách jako je třeba Jiráskův Hronov, kam celkem pravidelně jezdím, se moc často téma stáří a smrti neřeší. Minulý rok se vlastně objevily Upokojenkyně kla-denského souboru VAD. Viděl jste jejich představení?

Upokojenkyně jsem neviděl. Ale nemyslím si, že máte pravdu. Hraje se hodně o starých lidech. Přijde mi však, že je to až

příliš drastické. Nicolaje jsem přečetl tak, že to je komedie a na konci tragikomedie. Já to nechci hrát jako tragikomedii, protože smrt k životu vlastně patří. Nevím, jestli to vyznělo, ale Silvestr umře šťastný. Ať mi to klidně někdo vyčte, ale proto jsem tam dodal epilog, mou vlastní verzi. Chci, aby bylo světýlko na konci tunelu.

To se ani nedivím, protože třeba vztahy mezi rodiči a dětmi nejsou v textu popsány jako moc dobré. Není to moc hezký obrázek o naší mladší generaci.

Ono je to spíš drastické pro mladé než pro nás staré. Ale pro mě jde o to, že si postavy chtějí pořád hrát, jsou to děti, chtějí plánovat. Pokud má člověk plány, tak ještě žije.

Vy osobně s tím vyobrazením vztahů souhlasíte?

Nemyslím si to. Je to určité varování. Ale chodí za námi i mladí lidé, kteří říkají, že nikdy nedají své rodiče do domova důchodců. Svět není takhle špatný. Nicolaj to tak napsal. Nemohl jsem to úplně předčíst. A já osobně to už vůbec neznám.

Helena Plicková

TŘI POD ASENTI- MENTÁLNÍ LAVIČKOU

Komedie Aldo Nicolaje *Tři na lavičce* patří k poměrně hraným textům, obzvláště amatérskými soubory. Důvod je naprosto jasný. Nabízí prostor a příležitost pro tři herce, kteří mohou úměrně svým možnostem, schopnostem a talentu odehrát dojemný příběh tří lidských osudů. Pro někoho až anekdoticky strohý, pro někoho nekonečně pravdivý a osvobozující.

Dva starci Luigi a Silvestr, kteří jsou smíření se svým životním stereotypem, a jedna starší dáma Ambra, vždy plna nakažlivého bezbřehého optimismu, jsou autorem posazeni na jednu lavičku a konfrontují své životy. A tady jako vedlejší produkt vzniká přátelství, touha po vzájemném sdílení, konflikty i situace usmiřování a sblížování starců. Ambra zde působí jako důvod ke konfliktu, ale i mediátor jejich vztahu. To vše nabízí text ve svých situacích, atmosférách a náladách, z čehož pramení i změny rytmu. To vše je nutné v textu detekovat a konkrétně zdivadelnit.

Další důležitá věc je dokreslit přes hereckou osobnost charakteru postav, tak aby obraz stáří a samoty byl pravdivým odrazovým můstkem k onomu osvobozujícímu revoltujícímu útěku navozujícímu pocit štěstí a příslib lepší budoucnosti. Vytvoření takového obrazu se může povést buď třem vynikajícím hereckým osobnostem, nebo důslednou režijní prací. A ta v této inscenaci absentuje ze všeho nejvíce.

Je to logické, protože režisér inscenace Petr Vaněk je zároveň představitelem Silvestra. Byť režisér intuitivně ví, odkud kam směřovat, tak není v dostatečném odstupu, aby mohl všechny situace konkrétně vystavět. Soustřeďuje se tedy především na svou postavu Silvestra a spoléhá na to, že své partnery k výsledku dovede v dialogu s nimi. Sází přitom především na slovní rovinu a méně na tu situační, ve které by se mohly všechny tři charakteru fyzickým jednáním naplno projevit. A to včetně jisté dávky stařeckého egoismu. Vybudování stařecké rezignující linky je důležité pro akceleraci linky mladické až naivní vzpoury formou útěku. Osvobozující pocit štěstí pak může být vystřídan pocitem existenciálního zmaru při úmrtí jednoho ze starců na útěku. Jen tehdy může být dojemný sentiment uvěřitelný a pravdivě vystřídán krutou realitou všedního dne, před kterou programově prchali.

Divadelníci z Polné se o většinu z výše uvedeného velmi poctivě snažili, ale naráželi na své limity, jak herecké, tak i režijní. Nicméně jejich představení bylo příjemným a pozvolným začátkem druhé části Divadelního Pikniku Volyně 2017.

Jaromír Hruška

Líbilo se mi to. Moc hezké. Takové pravdivé bych řekla. Jako docela dobré.

Libuše, Radhostice

Líbilo se mi to. Že mě to jednou čeká taky.

Eva, Volyně

Už se blíží k tomu věku. Spočítala jsem si to. Za jedenáct let tam jsem. Bylo to zajímavé. Nevím, jestli tomu mladí lidi rozumí, všem jejich myšlenkám. A překvapilo mě, který skoná. Myslela jsem, že to bude ten druhý. Bylo mi jasné, že jeden z nich neodjede, ale čekala jsem, že to bude ten druhý.

Olina, Volyně

- Byla to hezká hra, jen mi to přišlo zdlouhavé.

- Jo? To mně ne. Mně spíš smutné. Ze života. Já mám ráda takové hry s myšlenkou.

- Mně se to líbilo moc. Ony jsou na ty myšlenky ještě mladé. Do důchodu daleko. Já už tolik ne, tak jsem to pobrala už trochu jinak. Hlavně pro ty lidi to musel být krásný výkon, hlavně fyzicky namáhavý. Ani jeden z nich není žádný mladík, přitom to vystříhli fakt dobře. Textově klobouk dolů.

Jana, Jana, Miluška, Volyně

Moc dobře zahrané. Pravdivé. Z reálného života.

Eliška, Uhřetice

Všechna čest, měli strašně textu. Bravurně to zvládli. Ta smrt na závěr...já ne ne ne.

Miluška, Volyně

Nikdo neví, jaký budeme mít stáří.

Miluška starší, Volyně

ANI JEDEN NEJSME ONDRA SOKOL

Rozhovor s režiséry Filipem Bařinou a Dominikem Jetelem

V jednom rozhovoru jsem se dočetla, že Mayenburg napsal svou hru Perplex na základě snu, který se mu zdál. Pídili jste se po vzniku textu Pes, noc a nůž?

D: Celkově je ta hra taková snová. Nám přišel silný motiv vraždy. Ten prolog jsme si dosadili my.

F: Nechtěli jsme nic zdůraznit natolik, abychom to divákovi naservírovali na talíři. Abychom z něj dělali blbce.

D: Mně se na Mayenburgovi líbí, zvláště v téhle hře, že zrcadlí dnešní společnost, která jedná pudově nebo na společenských pseudosloupech.

F: Je to o hledání hranice mezi člověkem a zvířetem. Každý ho v sobě máme. V téhle hře by si měl každý sáhnout do svědomí. Je to přece jenom trochu jiné. Je to naše generační výpověď. A vždycky je risk s tím vyjet.

D: Měli jsme s tím jet na zájezd do Valtic, kde jsme hráli na zámku v barokním divadle. Mají tam napevno dané malované kulisy. Naštěstí tam byl mód noci, tak jsme s tím mohli trochu pracovat. Tahle inscenace nebyla na začátku vůbec stavěná jako zájezdovka.

F: Hráváme v malém blackboxu.

D: Je to vyložené bytové divadlo, stavěné do čtyř černých stěn, které jsou v divadle přirozeně. A pracujeme tam s židli a dveřmi, které se ještě vyhazují

z pantu, což tady vůbec nejde. Tím přijdeme o další symboly, ale nedalo se nic dělat. Tak jsme narychlo vymysleli zájezdovou scénografii. Ale stejně si to v takovém prostředí sedne na prdel.

F: Vlastně se učíme pracovat s prostorem na zájezdech.

Je to vaše první režie?

F: Moje druhá.

D: Společně ale první.

Dali jste se dohromady na konzervatoři. Jste ze stejného ročníku?

F: Tak nějak jsme se rozprchli. Ale v prváku jsme si řekli, že chceme spolu něco dělat.

D: Testovali jsme se na malých věcech. A chtěli jsme se testnout i na Čapkovi. Ale zjistili jsme, že to není úplně pro nás. Až uvidím režiséra, který udělá dobře Čapka, tak před ním kleknu a budu říkat: vy jste pan režisér. Pak máme spolu věc, ale tam hrajeme. Režíroval nás Jakub Šmíd, Kristýnka Čepková dělala dramaturgii. Představení se jmenuje V hodině rysa.

Co máte v plánu po konzervatoři? Režii, nebo herectví?

D: U nás dvou je to zapeklité. Strašně rádi si zahrajeme. Ale nechceme naši dvojici. Vypadá to, že se nám daří

pracovat režijně i jinde.

F: Určitě chceme hrát. Ale jde o to, aby nás ten člověk bavil. Je hrozně těžké dělat, že mu nevidíš do karet. Režisér vždycky trochu lže.

D: Když teď zkusíme jako herci, tak jsme na pochybách. Řešíme, jak to myslet, jaké klíčky použil.

F: Vytváříme konspirační teorie.

D: Přejde s koncepcí, stavbou obrazů, scénografií, ale my se už neubráníme vlastním vizím.

F: Bohužel ani jeden nejsme Ondra Sokol.

D: Tak trochu nás musí přesvědčit. Já docela štourám.

A kde jinde se vám daří?

D: Čeká nás jedna věc, která se bude týkat Alzheimerovy choroby a bude to i jistým smyslem osvěta.

F: Zároveň to bude i tak trochu komerční. Bude to činohra na divadle Broadway. Dostali jsme klasicky zadání od producenta.

D: Text je od Brenlefa Vyhasínání mozku Martina Kleina.

F: A je to dost vtípné, protože budeme poprvé režírovat naši bývalou profesorku na herectví, Ilonu Svobodovou.

A pro příští rok pod DDM chystáme Jak je důležité Filipa. A Procitnutí jara.

Helena Plicková

SRPNOVÉ ÚSTŘICE

Marius von Mayenburg vetkl své hře *Pes, noc a nůž* jako motto citát z Kafkova *Procesu*. Je vcelku jedno, co se v tom mottu píše, ale jeho zdroj je velice příznačný: hrdina hry (po kafkovském vzoru známý jen pod zkratkou, v tomto případě M., tedy patrně *der Mann* neboli *Muž*) je vrhán do absurdních, leč nepochybně nebezpečných situací, jejichž okolnosti vyhlížejí krajně podezřele. Není to rozhodně snadný text – i proto, že podle všeho je celý jeho děj pouhou halucinací, kterou hrdinovi způsobila konzumace zkažených ústřic uprostřed horkého srpna.

Běží tu tím pádem o svět snový, svět absurdní, svět, v němž nic nemusí dávat smysl. V inscenaci Filipa Bařiny a Dominika Jetela se tento svět opravdu neřídí žádnými jasně pojmenovatelnými logickými principy, a ani M. se nechová pokaždé zrovna logicky, aby směřoval k nějakému osvobození či jinému kýženému východisku ze svých aktuálních potíží. S tím mám jako divák jistou potíž: chce se ode mě, abych nějakou hodinu a dvacet minut sledoval sled absurdních scén, v nichž se postavy chovají více či méně nesmyslně, ale já bych na oplátku byl rád, kdybych se mohl s nějakou postavou sžít a spoluprožívat její chování v situaci. Tuto možnost mi z větší části volyňské představení neposkytlo.

Je to škoda, protože jinak na jevišti vidíme evidentně zdatné, technicky vybavené, sympatické herce, kteří investují hmatatelnou energii (snad by se až zdálo, že nasadili od začátku tak vysoko, že už neměli mnoho kam gradovat), vcelku pokročilá je i práce se zvukem, svícením a scénou. Nemůžu říct, že bych z toho neměl zážitek, ale byl to spíš zážitek rozumový – potěšení z dobře vyrobené ambiciózní inscenace. Jinak jsem zůstal, na rozdíl od té parné srpnové noci, v níž kolem brousí smečky vlků a perverzní sestřičky, dost chladný.

Michal Zahálka

Radši ani ne.

Hana, Volyně

Nějak jsem to nepochopila. Takovéto divadlo jsem ještě nikdy neviděla. Nevím, jestli to měl být horor, bláznec, nebo co to bylo.

Marie, Volyně

Budu dlouho přemýšlet o tom, co mi to představení chtělo říct. Mám tenhle typ inscenací ráda, a tak se mi představení líbilo. Teď si ale opravdu musím sednout a popřemýšlet, o čem to bylo.

Kristýna I, Česká Lípa

Zvláštní představení, neobvyklé a moc zajímavé.

Květoslava, Volyně

Působivé obrazy, skvělé herecké výkony. Hudba a zvuk skvěle hrály s děním na jevišti. A potvrzení, že člověk člověku vlkem.

Martin, Praha

Teď o tom ještě přemyslím. Moc se mi to líbilo, musím říct. Bylo to o dost jiné, než co jsem viděla na divadle dosud. Líbily se mi herecké výkony. Ale ještě o tom chvíli potřebuju přemýšlet.

Kristýna II, Česká Lípa

Zvláštní.

Radka, Hořovice

Bylo to hodně drsné. Ještě pro to nemám jiná slova.

Markéta, Česká Lípa

Takovéto divadlo jsem nikdy neviděla. Netuším, o čem to bylo.

Marie, Volyně

...dokončení ze strany 1

Představení budou na obvyklých místech? Tedy obě divadla, sokolovna a Myšárna?

Snažili jsme se s kolegy z NIPOS-ARTAMA vytipovat další hrací prostory. Velký sál je ve Velkém Poříčí. Další prostor, komornější je u Adventistů. Musíme počkat, jaký bude program.

No, a kde ty stovky účastníků letos nakrmíte?

Stravování seminaristů bylo v loňském roce palčivým problémem. Ten máme vyřešený. Zrekonstruovali jsme školní jídelnu přímo u náměstí, kde bývala jídelna hotelovky. Budeme vařit tři jídla. Najíst by se tam mohli i ti návštěvníci, kteří nebudou v seminářích. Ti si budou muset objednat vždy alespoň jeden den dopředu. No a zbytek musí mít na bedrech podnikatelská veřejnost v Hronově. Abychom to neměli tak jednoduché, tak nám dal minulý týden výpověď nájemce restaurace na radnici. Zveřejnili jsme záměr prostory pronajmout.

Letos poprvé bude fungovat přímo manažerka pro Jiráskův Hronov. Co bude jejím úkolem?

Výběrové řízení vyhrála členka dosavadního týmu a její hlavní pracovní bude především celoroční péče o festival. Příprava, koordinace, komunikace s partnerem v Praze. Po skončení vše narovnat, administrativně dořešit, vyúčtovat dotace. Celý náš tým by měl zlepšit i marketing, propagaci, práci se sociálními sítěmi. Povedlo se tedy přijmout zvenku další pracovníci, která má s tímto profesní zkušenost. S oběma jsem už mluvila a mají nápady a chuť do práce. Mají postřehy, které jsou možná drobnostmi, ale my uvnitř jsme je nevnímali. Člověk, který přichází do týmu zvenčí, netrpí provozní slepotou. Mělo by nám to prospět. Jsem ráda, že kolegové v radě města souhlasili s uvolněním peněz, protože jsme v tomto ohledu byli poddimenzovaní. Celý Jiráskův Hronov měla dosud na bedrech bývalá paní ředitelka KiS.

Nepřišly nová ředitelka a manažerka až příliš pozdě před novým ročníkem festivalu?

Naštěstí manažerka vzešla z týmu, který festival dělal, takže se dobře orientuje, ví, kdo je kdo a co je potřeba. Dnes dostává prostor a může udělat věci, které třeba před tím paní ředitelka nechtěla.

Martin Rumler

A co na to FAGI?

PROGRAM

Pátek 12. května 2017

09.30 (NN) Divadelní klub Jirásek
Česká Lípa / režie: Václav Klapka
Václav Klapka: **Commedia ála carte**

12.00 Diskuse (Commedia ála carte)

15.00 (NN) DS J.K.Tyl Lomnice nad
Popelkou / režie: Petr Sádek
M. Glaser, O. Šubrťová: **Muž 7 sester**

18.30 Diskuse (Muž 7 sester)

20.00 (NN) DS Symposion
Třebechovice pod Orebem
režie: Petr Hofman
Alfred Jarry: **Vono to pude aneb Král Ubu**

22.15 Diskuse (Vono to pude aneb Král Ubu)

Sobota 13. května 2017

10.00 (NN) DS Klas / Divadlo
Zdrhovadlo Klášterec nad Ohří
režie: Václav Polda
Stanisław Lem, Václav Polda: **Solaris**

12.30 Diskuse (Solaris)

14.00 (NN) Malá scéna ZUŠ Zlín
režie: Martin Dominik Polínek
E. A. Poe, M. D. Polínek: **Večer pro
Edgara... aneb Maska červené smrti a...**

16.00 Diskuse (Večer pro Edgara...)

17.30 **BURKE CUP** (soutěž nejen
divadelních týmu o pobyt na DPV
2018 zdarma)

19.00 (NN) Proskovické divadlo Na
Struhou Ostrava-Proskovice
režie: Tomáš Matlenga
Ray Cooney: **Nerušit, prosím!**

22.00 Diskuse (Nerušit, prosím!) (MS)

Zpravodaj XXVI. celostátní přehlídky
amatérského činoherního a hudebního
divadla Divadelní Piknik Volyně 2017.
Redakce: Helena Plicková, Martin Rumler,
Milan Strotzer (foto), David Slížek.
Vydává Volynská kultura.
Náklad 100 výtisků.